

[Udenrigsministeren.]

komme ud over 1929. Foreløbig er vi imidlertid ikke naaet helt til det Standpunkt, hvor vi med Hensyn til vor Udførsel stod i Aaret 1929, men vi er paa Vej, og meget godt paa Vej, dertil, og derfor lægger jeg for min Del megen Vægt paa, at den rolige, fremadskridende Udvikling, der nu for Tiden foregaar, ikke forstyrres ved, at man styrter sig ud i det ene eller det andet Eksperiment, som en eller anden Gruppe kan tro skulde bringe os meget store Resultater pludselig. Noget saadant kan ikke naas. Fortsættelse af den Fremgangsbevægelse, der for Tiden foregaar, kan kun ske ved at arbejde videre paa det Grundlag, hvorpaa vi nu arbejder. Jeg haaber, det derved skal blive muligt at naa til 1929 og til sidst over 1929.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne. De genoptages Kl. 13¹⁵.

Mødet udsat Kl. 11⁴⁵.

Mødet genoptages Kl. 13¹⁵.

Forhandlingen fortsattes.

Hartvig Frisch: Efter de udførlige Svar, der er fremkommet fra de højtærede Ministre, vil der ikke være Grund for mig til at forlænge Debatten synderligt, idet jeg kan nøjes med at gøre forskellige Bemærkninger til Udtalelser, der er fremkommet over for det Indlæg, jeg fremførte.

Jeg skal begynde med at sige til det ærede Medlem Hr. Brorsen, at jeg havde selv, da jeg udarbejdede min Ordførertale, haft under Overvejelse, om man, i Anledning af at det nu er 10 Aar, siden disse Begivenheder udspillede sig i Marts 1929, skulde fejre dette specielle Jubilæum den 21. Marts 1939, men saa tænkte jeg, at nu var det en gammel Historie, og at begynde at ribbe op i den i den nuværende Situation fandt jeg egentlig ikke fornødent. Men nu hørte

jeg til min store Overraskelse, at det ærede Medlem Hr. Brorsen fejrede Jubilæet i meget høj Grad, idet han indledede sin Ordførertale med at tage hele den gamle Kamp op igen, hvad der naturligvis medførte, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller for sin Part maatte svare.

Vi for vort Vedkommende kan politisk set ikke have noget imod, at Valgkampen her i 1939 indledes med kraftigt Opgør mellem Venstre og det konservative Parti paa Grund af de gamle Fejder i 1929, og om hvilke jeg lige vil tilføje, at det var ganske vist noget meget væsentligt, Striden stod om, nemlig Militæruddgifterne, men det, der var det afgørende Spørgsmaal i Danmark i 1929, var jo det, der hed det borgerlige Samarbejde, det var dette, at man under antisocialistiske Feltraab skulde skabe et borgerligt Samarbejde, som førte til Madsen-Mygdal og til Nedskæringerne. Det var dette Samarbejde, der brast i 1929, og det paa en saa afgørende Maade, at det Gang paa Gang har vist sig — og det er dér, jeg vil hen med Hensyn til det, der skete i Gaar —, at disse to Grupper staar saa splittede og uenige, at det virkelig er fuldkommen rigtigt, naar det ærede Medlem Hr. Krag formede sin Parole, som han gjorde: Der skal regeres, og de andre er en forvirret Hob.

I øvrigt fremsatte det ærede Medlem Hr. Brorsen nogle Udtalelser, som den højtærede Udenrigsminister har svaret paa, men som jeg ogsaa gerne vil knytte nogle Ord til — jeg sigter til det ærede Medlems Bemærkninger angaaende vor Eksport og den Saldo, som vor Clearing har udvist.

Jeg vil gerne takke den højtærede Udenrigsminister for den interessante og indgaaende Redegørelse, han her har givet, og specielt vil jeg takke for den Sondring, han paaviste der maatte gøres mellem de hurtige, korte Forandringer og Bevægelser paa Saldoen og saadanne mere langvarige Forskydninger, om hvilke Udenrigsministeren sagde, at disse kunde jo have Indflydelse ogsaa paa Kontingenter, hvorimod de kortvarige Saldobevægelser maatte adskilles som værende uden Indflydelse af denne Art. Af de Opgørelser, som vi ugentlig faar fra Nationalbanken, ser man selve Clearingsforholdet i de Passiver, der angives, og det har været meget stærkt paafaldende, at man i 1938 vedholdende